

Relay for Life

Afgelopen vrijdag hebben we meegedaan aan Relay for Life. Dit is een soort van sponsorloop georganiseerd door de Canadian Cancer Society. Wilma's werkgever Maple Leaf had een team ingeschreven waar wij dus ook in zaten. De loop duurde van 7 uur s' avonds tot 7 s' ochtends, het idee hierachter is dat de ziekte ook nooit slaapt.

Voorafgaand aan dit evenement had het team al op meerdere manieren geld ingezameld zoals een grote bake sale en een barbecue.

Het vond plaats op een sportveld bij ons in de buurt en op de atletiekbaan werden de rondjes gelopen. De binnenring van de baan was volledig gevuld met kaarsenhouders met daarop de namen van dierbaren die zijn overleden aan de ziekte of momenteel in gevecht zijn. Zodra het donker werd gingen alle kaarsen aan en deze bleven de hele nacht branden.

Er deden 36 teams mee en het doel van ieder team was om een estafette stokje continu in beweging te houden, het maakt dus niet uit hoeveel mensen er lopen als het stokje maar in beweging is. Een hoop mensen waren zelfs verkleed.

Na een indrukwekkende openingsceremonie kon het lopen beginnen. Ieder team had op het veld van de atletiekbaan een tent opgezet waar men lekker kon zitten of zelfs een dutje doen. Er was vrijwel de hele nacht live muziek en de hamburgertent bleef ook de hele nacht open. De eerste uren gingen best vlot voorbij, om 23:00 uur hebben we maar geprofitteerd van onze hamburger coupon en om 1:00 zijn we naar Tim Hortons geweest voor een coffee run. En ja hoor, zelfs om 1:00 s' nachts staat er een rij bij de Tim al waren het natuurlijk vooral Relay for Life klanten. We hadden het geluk dat het Boston Pizza team naast ons zat dus om 2:00 hebben we nog een lekker stukje pizza gescoord ☺.

De laatste 6 uur waren we met z'n vieren waardoor we ieder erg veel rondjes moesten maken en zo tussen 3:00 en 5:00 s' morgens begon het toch best zwaar te worden. Wilma werd wel heel erg moe en Vincent zijn voetzolen waren helemaal beurs. Maar als je dan alle lopers om je heen ook ziet doorploeteren en je bedenkt wat de zieke mensen allemaal moeten doormaken dan vind je al gauw de kracht om gewoon stug door te lopen. Om 6:30 werd iedereen naar het podium geroepen waar enkele toespraken werden gehouden en iedereen zich klaarmaakte voor een laatste ronde die de Fight Back ronde heette. Na deze ronde stond er een ontbijt klaar verzorgd door Maple Leaf met pancakes en hoe kan het ook anders: bacon strips! Daarna was het inpakken, naar huis en ons bedje in waar we vervolgens pas om 16:30 weer uitkwamen. Het was een hele bijzondere nacht die we niet snel zullen vergeten!

